

ΜΑΡΤΥΡΙΟΝ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΠΟΛΥΚΑΡΠΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΣΜΥΡΝΗΣ¹

Ἡ ἐκκλησία τοῦ θεοῦ ἡ παροικοῦσα Σμύρναν
τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ θεοῦ τῇ παροικούσῃ ἐν
Φιλομηλίῳ καὶ πάσαις ταῖς κατὰ πάντα τόπον
τῆς ἀγίας καὶ καθολικῆς ἐκκλησίας παροι-
κίαις· ἐλεος, εἰρήνη καὶ ἀγάπη θεοῦ πατρὸς
καὶ κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ πληθυνθείη.

I

1. Ἐγράψαμεν ὑμῖν, ἀδελφοί, τὰ κατὰ τοὺς
μαρτυρήσαντας καὶ τὸν μακάριον Πολύκαρπον,
ὅστις ὥσπερ ἐπισφραγίσας διὰ τῆς μαρτυρίας
αὐτοῦ κατέπαυσεν τὸν διωγμόν. σχεδὸν γὰρ
πάντα τὰ προάγοντα ἐγένετο, ἵνα ἡμῖν ὁ κύριος
ἄνωθεν ἐπιδείξῃ τὸ κατὰ τὸ εὐαγγέλιον μαρτύριον.
2. περιέμενεν γάρ, ἵνα παραδοθῇ, ως καὶ ο κύριος,
ἵνα μιμητὰλ καὶ ἡμεῖς αὐτοῦ γενώμεθα, μὴ μόνον
σκοποῦντες τὸ καθ' ἑαυτούς, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ
τοὺς πέλας. ἀγάπης γὰρ ἀληθοῦς καὶ βεβαίας
ἐστίν, μὴ μόνον ἑαυτὸν θέλειν σώζεσθαι, ἀλλὰ
καὶ πάντας τοὺς ἀδελφούς.

¹ This title has no special support. Each MS. gives its own title and though there is a general resemblance no two are the same.

II

1. Μακάρια μὲν οὖν καὶ γενναῖα τὰ μαρτύρια πάντα τὰ κατὰ τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ γεγονότα. δεῖ γὰρ εὐλαβεστέρους ἡμᾶς ὑπάρχοντας τῷ θεῷ τὴν κατὰ πάντων ἔξουσίαν ἀνατιθέναι. 2. τὸ γὰρ γενναῖον αὐτῶν καὶ ὑπομονητικὸν καὶ φιλοδέσποτον τίς οὐκ ἀν θαυμάσειεν; οἱ μάστιξιν μὲν καταξανθέντες, ὥστε μέχρι τῶν ἕσω φλεβῶν καὶ ἀρτηριῶν τὴν τῆς σαρκὸς οἰκονομίαν θεωρεῖσθαι, ὑπέμειναν, ὡς καὶ τοὺς περιεστῶτας ἐλεεῖν καὶ ὁδύρεσθαι· τοὺς δὲ καὶ εἰς τοσοῦτον γενναιότητος ἐλθεῖν, ὥστε μήτε γρύξαι μήτε στενάξαι τινὰ αὐτῶν, ἐπιδεικνυμένους ἅπασιν ἡμῖν, ὅτι ἐκείνη τῇ ὥρᾳ βασανιζόμενοι τῆς σαρκὸς ἀπεδήμουν οἱ γενναιότατοι¹ μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ, μᾶλλον δέ, ὅτι παρεστὼς ὁ κύριος ὠμίλει αὐτοῖς. 3. καὶ προσέχοντες τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι τῶν κοσμικῶν κατεφρόνουν βασάνων, διὰ μιᾶς ὥρας τὴν αἰώνιον ζωὴν² ἔξαγοραζόμενοι. καὶ τὸ πῦρ ἦν αὐτοῖς ψυχρὸν τὸ τῶν ἀπηνῶν βασανιστῶν. πρὸ ὄφθαλμῶν γὰρ εἶχον φυγεῖν τὸ αἰώνιον καὶ μηδέποτε σβεννύμενον, καὶ τοῖς τῆς καρδίας ὄφθαλμοῖς ἀνέβλεπον τὰ τηρούμενα τοῖς ὑπομείνασιν ἀγαθά, ἢ οὔτε οὖς ἥκουσεν οὔτε ὄφθαλμὸς εἶδεν οὔτε ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου ἀνέβη, ἐκείνοις δὲ ὑπεδείκνυτο ὑπὸ τοῦ κυρίου, οἵπερ μηκέτι ἀνθρωποι, ἀλλ’ ἥδη ἄγγελοι ἦσαν.

¹ γενναιόταται mps, om. bv.

² ζωὴν m, κόλασιν bpsv. The reading of bpsv would have to be translated “buying off eternal punishment” and this rendering of ἔξαγοράζεσθαι is doubtful.

4. ὁμοίως δὲ καὶ οἱ εἰς τὰ θηρία κατακριθέντες ὑπέμειναν δεινὰς κολάσεις, κήρυκας ὑποστρωνύμενοι καὶ ἄλλαις ποικίλων βασάνων ἵδεαις κολαζόμενοι, ἵνα, εἰ δυνηθείη, ὁ τύραννος διὰ τῆς ἐπιμόνου κολάσεως εἰς ἄρνησιν αὐτοὺς τρέψῃ. πολλὰ γὰρ ἐμηχανᾶτο κατ' αὐτῶν ὁ διάβολος.

III

1. Ἀλλὰ χάρις τῷ θεῷ· κατὰ πάντων γὰρ οὐκ ἴσχυσεν. ὁ γὰρ γενναιότατος Γερμανικὸς ἐπερρώνυνεν αὐτῶν τὴν δειλίαν διὰ τῆς ἐν αὐτῷ ὑπομονῆς· ὃς καὶ ἐπισήμως ἐθηριομάχησεν. βουλομένου γὰρ τοῦ ἀνθυπάτου πείθειν αὐτὸν καὶ λέγοντος, τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ κατοικτεῖραι, ἔαυτῷ ἐπεσπάσατο τὸ θηρίον προσβιασάμενος, τάχιον τοῦ ἀδίκου καὶ ἀνόμου βίου αὐτῶν ἀπαλλαγῆναι βουλόμενος. 2. ἐκ τούτου οὖν πᾶν τὸ πλήθος, θαυμάσαν τὴν γενναιότητα τοῦ θεοφιλοῦς καὶ θεοσεβοῦς γένους τῶν Χριστιανῶν, ἐπεβόησεν· Αἴρε τοὺς ἀθέους· ζητείσθω Πολύκαρπος.

IV

1. Εἰς δέ, ὀνόματι Κόϊντος, Φρύξ προσφάτως ἐληλυθὼς ἀπὸ τῆς Φρυγίας, ἵδων τὰ θηρία ἐδειλίασεν. οὗτος δὲ ἦν ὁ παραβιασάμενος ἔαυτόν τε καὶ τινας προσελθεῖν ἐκόντας. τοῦτον ὁ ἀνθύπατος πολλὰ ἐκλιπαρήσας ἐπεισεν ὁμόσαι καὶ ἐπιθῦσαι. διὰ τούτο οὖν, ἀδελφοί, οὐκ ἐπαινοῦμεν τοὺς προδιδόντας ἔαυτούς, ἐπειδὴ οὐχ οὕτως διδάσκει τὸ εὐαγγέλιον.

V

1. Ὁ δὲ θαυμασιώτατος Πολύκαρπος τὸ μὲν πρῶτον ἀκούσας οὐκ ἐταράχθη, ἀλλ’ ἐβούλετο κατὰ πόλιν μένειν· οἱ δὲ πλείους ἔπειθον αὐτὸν ὑπεξελθεῖν. καὶ ὑπεξῆλθεν εἰς ἀγρίδιον οὐ μακρὰν ἀπέχον ἀπὸ τῆς πόλεως καὶ διέτριβεν μετ’ ὄλιγων, νύκτα καὶ ἡμέραν οὐδὲν ἔτερον ποιῶν ἡ προσευχόμενος περὶ πάντων καὶ τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην ἐκκλησιῶν, ὅπερ ἦν σύνηθες αὐτῷ.
2. καὶ προσευχόμενος ἐν ὀπτασίᾳ γέγονεν πρὸ τριῶν ἡμερῶν τοῦ συλληφθῆναι αὐτόν, καὶ εἶδεν τὸ προσκεφάλαιον αὐτοῦ ὑπὸ πυρὸς κατακαιόμενον· καὶ στραφεὶς εἶπεν πρὸς τοὺς σὺν αὐτῷ· Δεῖ με ζῶντα καῆναι.¹

VI

1. Καὶ ἐπιμενόντων τῶν ζητούντων αὐτὸν μετέβη εἰς ἔτερον ἀγρίδιον, καὶ εὐθέως ἐπέστησαν οἱ ζητοῦντες αὐτόν· καὶ μὴ εύρόντες συνελάβοντο παιδάρια δύο, ὧν τὸ ἔτερον βασανιζόμενον ὡμολόγησεν. 2. ἦν γὰρ καὶ ἀδύνατον λαθεῖν αὐτόν, ἐπεὶ καὶ οἱ προδιδόντες αὐτὸν οἰκεῖοι ὑπῆρχον, καὶ ὁ εἰρήναρχος, ὁ κεκληρωμένος τὸ αὐτὸ δόνομα, Ἡρώδης ἐπιλεγόμενος, ἔσπευδεν εἰς τὸ στάδιον αὐτὸν εἰσαγαγεῖν, ἵνα ἐκεῖνος μὲν τὸν

¹ καῆναι τι, καυθῆναι bpsv.

ΐδιον κλῆρον ἀπαρτίσῃ Χριστοῦ κοινωνὸς γενόμενος, οἱ δὲ προδόντες αὐτὸν τὴν αὐτοῦ τοῦ Ἰούδα ὑπόσχοιεν τιμωρίαν.

VII

1. Ἐχοντες οὖν τὸ παιδάριον, τῇ παρασκευῇ περὶ δείπνου ὥραν ἔξηλθον διωγμῖται καὶ ἵππεῖς μετὰ τῶν συνήθων αὐτοῖς ὅπλων ώς ἐπὶ ληστὴν τρέχοντες. καὶ ὁψὲ τῆς ὥρας συνεπελθόντες ἐκεῖνον μὲν εὑρον ἐν ὑπερώφ κατακείμενον.¹ κακεῖθεν δὲ ἡδύνατο εἰς ἔτερον χωρίον ἀπελθεῖν, ἀλλ' οὐκ ἡβουλήθη εἰπών· Τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ γενέσθω. 2. ἀκούσας οὖν παρόντας αὐτούς, καταβὰς διελέχθη αὐτοῖς, θαυμαζόντων τῶν παρόντων τὴν ἡλικίαν αὐτοῦ καὶ τὸ εὔσταθές, καὶ εἰ τοσαύτη σπουδὴ ἦν τοῦ συλληφθῆναι τοιούτον πρεσβύτην ἄνδρα. εὐθέως οὖν αὐτοῖς ἐκέλευσεν παρατεθῆναι φαγεῖν καὶ πιεῖν ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ὅσον ἀν βούλωνται, ἔξητήσατο δὲ αὐτούς, ἵνα δῶσιν αὐτῷ ὥραν πρὸς τὸ προσεύξασθαι ἀδεῶς. 3. τῶν δὲ ἐπιτρεψάντων, σταθεὶς προσηύξατο πλήρης ὡν τῆς χάριτος τοῦ θεοῦ οὕτως ὥστε ἐπὶ δύο ὥρας μὴ δύνασθαι σιγῆσαι καὶ ἐκπλήττεσθαι τοὺς ἀκούοντας, πολλούς τε μετανοεῖν ἐπὶ τῷ ἐληλυθέναι ἐπὶ τοιούτον θεοπρεπῆ πρεσβύτην.

¹ ἐν ὑπερώφ κατακείμενον Ε, ἐν τινι δωματίῳ ἐν ὑπερώφ κατακείμενον ιη, ἐν τινι δωματίῳ κατακείμενον ἐν ὑπερώφ ἥρσν.

VIII

1. Ἐπεὶ δε ποτε κατέπαυσεν τὴν προσευχήν,
μημονεύσας ἀπάντων καὶ τῶν πώποτε συμβε-
βληκότων αὐτῷ, μικρῶν τε καὶ μεγάλων, ἐνδόξων
τε καὶ ἀδόξων καὶ πάσης τῆς κατὰ τὴν οἰκουμένην
καθολικῆς ἐκκλησίας, τῆς ὥρας ἐλθούσης τοῦ
ἔξιέναι, ὅνῳ καθίσαντες αὐτὸν ἥγαγον εἰς τὴν
πόλιν, ὅντος σαββάτου μεγάλου. 2. καὶ ὑπήντα
αὐτῷ ὁ εἰρήναρχος Ἡρώδης καὶ ὁ πατὴρ αὐτοῦ
Νικήτης, οἱ καὶ μεταθέντες αὐτὸν ἐπὶ τὴν καρού-
χαν¹ ἔπειθον παρακαθεζόμενοι καὶ λέγοντες· Τί
γὰρ κακόν ἔστιν εἰπεῖν· Κύριος καῖσαρ, καὶ
ἐπιθύσαι καὶ τὰ τούτοις ἀκόλουθα καὶ διασώ-
ζεσθαι; ὁ δὲ τὰ μὲν πρῶτα οὐκ ἀπεκρίνατο
αὐτοῖς, ἐπιμενόντων δὲ αὐτῶν ἔφη· Οὐ μέλλω
ποιεῖν, δ συμβουλεύετέ μοι. 3. οἱ δὲ ἀποτυχόντες
τοῦ πεῖσαι αὐτὸν δεινὰ ρήματα ἔλεγον αὐτῷ καὶ
μετὰ σπουδῆς καθήρουν αὐτόν, ὡς κατιόντα ἀπὸ
τῆς καρούχας ἀποσύραι τὸ ἀντικυήμιον. καὶ μὴ
ἐπιστραφεῖς, ὡς οὐδὲν πεπονθὼς προθύμως μετὰ
σπουδῆς ἐπορεύετο, ἀγόμενος εἰς τὸ στάδιον,
θορύβου τηλικούτου ὅντος ἐν τῷ σταδίῳ, ὡς μηδὲ
ἀκουσθῆναι τινα δύνασθαι.

IX

1. Τῷ δὲ Πολυκάρπῳ εἰσιόντι εἰς τὸ στάδιον
φωνὴ ἔξ οὐρανοῦ ἐγένετο· "Ισχυε, Πολύκαρπε,
καὶ ἀνδρίζουν. καὶ τὸν μὲν εἰπόντα οὐδεὶς εἶδεν,

¹ καρούχα (cf. *Corpus Inscr. Lat.* iii. p. 835) is the Latin 'carucca,' a closed carriage used by ladies and high officials.

τὴν δὲ φωνὴν τῶν ἡμετέρων οἱ παρόντες ἤκουσαν.
καὶ λοιπὸν προσαχθέντος αὐτοῦ, θόρυβος ἦν
μέγας ἀκουσάντων, δτι Πολύκαρπος συνείληπται.
2. προσαχθέντα οὖν αὐτὸν ἀνηρώτα ὁ ἀνθυπάτος,
εἰς αὐτὸς εἶη Πολύκαρπος. τοῦ δὲ ὄμολογοῦντος,
ἔπειθεν ἀρνεῖσθαι λέγων· Αἰδέσθητί σου τὴν
ἡλικίαν, καὶ ἔτερα τούτοις ἀκόλουθα, ώς ἔθος
αὐτοῖς λέγειν· Ὁμοσον τὴν Καίσαρος τύχην,¹
μετανόησον, εἶπον· Αἴρε τοὺς ἀθέους. ὁ δὲ
Πολύκαρπος ἐμβριθεὶς τῷ προσώπῳ εἰς πάντα τὸν
ὅχλον τὸν ἐν τῷ σταδίῳ ἀνόμων ἐθνῶν ἐμβλέψας
καὶ ἐπισείσας αὐτοῖς τὴν χεῖρα, στενάξας τε καὶ
ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εἶπεν· Αἴρε τοὺς
ἀθέους. 3. ἐγκειμένου δὲ τοῦ ἀνθυπάτου καὶ
λέγοντος· Ὁμοσον, καὶ ἀπολύω σε, λοιδόρησον
τὸν Χριστόν, ἔφη ὁ Πολύκαρπος· Ὁγδοήκοντα
καὶ ἔξ ἔτη δουλεύω αὐτῷ, καὶ οὐδέν με ἡδίκησεν·
καὶ πῶς δύναμαι βλασφημῆσαι τὸν βασιλέα μου
τὸν σώσαντά με;

X

1. Ἐπιμένοντος δὲ πάλιν αὐτοῦ καὶ λέγοντος·
“Ομοσον τὴν Καίσαρος τύχην, ἀπεκρίνατο· Εἰ
κενοδοξεῖς, ἵνα ὅμοσω τὴν καίσαρος τύχην, ώς σὺ
λέγεις, προσποιεῖς δὲ ἀγνοεῖν με, τίς εἶμι, μετὰ
παρρησίας ἀκούε· Χριστιανός εἰμι. εἰ δὲ θέλεις
τὸν τοῦ Χριστιανισμοῦ μαθεῖν λόγον, δὸς ἡμέραν

¹ The customary Greek for the oath ‘per genium’ (or sometimes ‘fortunam,’ hence *τύχην*) Caesaris which Christians rejected. Per salutem Caesaris (*σωτηρίαν*) they accepted. (Cf Tertullian *Apol.* 32.)

καὶ ἀκουσον. 2. ἔφη ὁ ἀνθύπατος· Πεῖσον τὸν δῆμον. ὁ δὲ Πολύκαρπος εἶπεν· Σὲ μὲν κἀν λόγου ἡξίωσα· δεδιδάγμεθα γὰρ ἀρχαῖς καὶ ἔξουσίαις ὑπὸ τοῦ θεοῦ τεταγμέναις τιμὴν κατὰ τὸ προσῆκον, τὴν μὴ βλάπτουσαν ἡμᾶς, ἀπονέμειν· ἐκείνους δὲ οὐχ ἥγοῦμαι ἀξίους τοῦ ἀπολογεῖσθαι αὐτοῖς.

XI

1. Ὁ δὲ ἀνθύπατος εἶπεν· Θηρία ἔχω, τούτοις σε παραβαλῶ, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς. ὁ δὲ εἶπεν· Κάλει, ἀμετάθετος γὰρ ἡμῖν ἡ ἀπὸ τῶν κρειττόνων ἐπὶ τὰ χείρω μετάνοια· καλὸν δὲ μετατίθεσθαι ἀπὸ τῶν χαλεπῶν ἐπὶ τὰ δίκαια. 2. ὁ δὲ πάλιν πρὸς αὐτόν· Πυρί σε ποιήσω δαπανηθῆναι, εἰ τῶν θηρίων καταφρούεῖς, ἐὰν μὴ μετανοήσῃς. ὁ δὲ Πολύκαρπος εἶπεν· Πῦρ ἀπειλεῖς τὸ πρὸς ὕραν καιόμενον καὶ μετ' ὀλίγον σβεννύμενον· ἀγνοεῖς γὰρ τὸ τῆς μελλούσης κρίσεως καὶ αἰωνίου κολάσεως τοῖς ἀσεβέσι τηρούμενον πῦρ. ἀλλὰ τί βραδύνεις; φέρε, δὲ βούλει.

XII

1. Ταῦτα δὲ καὶ ἔτερα πλείονα λέγων θάρσους καὶ χαρᾶς ἐνεπίμπλατο, καὶ τὸ πρόσωπον αὐτοῦ χάριτος ἐπληροῦτο, ὥστε οὐ μόνον μὴ συμπεσεῖν ταραχθέντα ὑπὸ τῶν λεγομένων πρὸς αὐτόν, ἀλλὰ τούναντίον τὸν ἀνθύπατον ἐκστῆναι, πέμψαι τε τὸν ἑαυτοῦ κήρυκα ἐν μέσῳ τοῦ σταδίου κηρῦξαι

τρίς· Πολύκαρπος ὡμολόγησεν ἑαυτὸν Χριστιανὸν εἶναι. 2. τούτου λεχθέντος ὑπὸ τοῦ κήρυκος, ἅπαν τὸ πλῆθος ἐθνῶν τε καὶ Ἰουδαίων τῶν τὴν Σμύρναν κατοικούντων ἀκατασχέτῳ θυμῷ καὶ μεγάλῃ φωνῇ ἐπεβόᾳ· Οὗτος ἐστιν ὁ τῆς Ἀσίας διδάσκαλος, ὁ πατὴρ τῶν Χριστιανῶν, ὁ τῶν ἡμετέρων θεῶν καθαιρέτης, ὁ πολλοὺς διδάσκων μὴ θύειν μηδὲ προσκυνεῖν. ταῦτα λέγοντες ἐπεβόων καὶ ἡρώτων τὸν Ἀσιάρχην Φίλιππον, ἵνα ἐπαφῇ τῷ Πολυκάρπῳ λέοντά. ὁ δὲ ἔφη, μὴ εἶναι ἔξον αὐτῷ, ἐπειδὴ πεπληρώκει τὰ κυνηγέσια. 3. τότε ἔδοξεν αὐτοῖς ὁμοθυμαδὸν ἐπιβοῆσαι, ὥστε τὸν Πολύκαρπον ζῶντα κατακαῦσαι. ἔδει γὰρ τὸ τῆς φανερωθείσης αὐτῷ ἐπὶ τοῦ προσκεφαλαίου ὀπτασίας πληρωθῆναι, ὅτε ἴδων αὐτὸν καιόμενον προσευχόμενος εἰπεν ἐπιστραφεὶς τοῖς σὺν αὐτῷ πιστοῖς προφητικῶς· Δεῖ με ζῶντα καῆναι.

XIII

1. Ταῦτα οὖν μετὰ τοσούτου τάχους ἐγένετο, θάττον ἡ ἐλέγετο, τῶν δχλῶν παραχρῆμα συναγόντων ἔκ τε τῶν ἐργαστηρίων καὶ βαλανείων ξύλα καὶ φρύγανα, μάλιστα Ἰουδαίων προθύμως, ὡς ἔθος αὐτοῖς, εἰς ταῦτα ὑπουργούντων. 2. ὅτε δὲ ἡ πυρκαϊὰ ἡτοιμάσθη, ἀποθέμενος ἑαυτῷ πάντα τὰ ἴμάτια καὶ λύσας τὴν ζώνην ἐπειρᾶτο καὶ ὑπολύειν ἑαυτόν, μὴ πρότερον τοῦτο ποιῶν διὰ τὸ ἀεὶ ἔκαστον τῶν πιστῶν σπουδάζειν, ὅστις τάχιον τοῦ χρωτὸς αὐτοῦ ἄψηται· παντὶ γὰρ καλῷ ἀγαθῆς ἔνεκεν πολιτείας καὶ πρὸ τῆς μαρτυρίας

έκεκόσμητο. 3. εὐθέως οὖν αὐτῷ περιεπίθετο τὰ πρὸς τὴν πυρὰν ἡρμοσμένα ὅργανα. μελλόντων δὲ αὐτῶν καὶ προσηλοῦν, εἰπεν· Ἀφετέ με οὗτως· ὁ γάρ δοὺς ὑπομεῖναι τὸ πῦρ δώσει χωρὶς τῆς ὑμετέρας ἐκ τῶν ἥλων ἀσφαλείας ἄσκυλτον ἐπιμεῖναι τῇ πυρᾷ.

XIV

1. Οἱ δὲ οὐ καθήλωσαν μέν, προσέδησαν δὲ αὐτόν. ὁ δὲ ὅπιστος τὰς χεῖρας ποιήσας καὶ προσδεθείς, ὥσπερ κριὸς ἐπίσημος ἐκ μεγάλου ποιμνίου εἰς προσφοράν, ὀλοκαύτωμα δεκτὸν τῷ θεῷ ἡτοιμασμένου, ἀναβλέψας εἰς τὸν οὐρανὸν εἰπεν· Κύριε ὁ θεὸς ὁ παντοκράτωρ, ὁ τοῦ ἀγαπητοῦ καὶ εὐλογητοῦ παιδός σου Ἰησοῦ Χριστοῦ πατήρ, δι’ οὗ τὴν περὶ σοῦ ἐπίγνωσιν εἰλήφαμεν, ὁ θεὸς ἀγγέλων καὶ δυνάμεων καὶ πάσης τῆς κτίσεως παντός τε τοῦ γένους τῶν δικαίων, οἱ ζῶσιν ἐνώπιόν σου· 2. εὐλογῶ σε, ὅτι ἡξίωσάς με τῆς ἡμέρας καὶ ὥρας ταύτης, τοῦ λαβεῖν με μέρος ἐν ἀριθμῷ τῶν μαρτύρων ἐν τῷ ποτηρίῳ τοῦ Χριστοῦ σου¹ εἰς ἀνάστασιν ζωῆς αἰωνίου ψυχῆς τε καὶ σώματος ἐν ἀφθαρσίᾳ πνεύματος ἀγίου· ἐν οἷς προσδεχθείην ἐνώπιόν σου σήμερον ἐν θυσίᾳ πίονι καὶ προσδεκτῇ, καθὼς προητοίμασας

¹ σου mbvs, om. E p.

καὶ προεφανέρωσας καὶ ἐπλήρωσας, ὁ ἀψευδὴς
καὶ ἀληθινὸς θεός. 3. διὰ τοῦτο καὶ περὶ πάντων
σὲ αἰνῶ, σὲ εὐλογῶ, σὲ δοξάζω διὰ τοῦ αἰωνίου
καὶ ἐπουρανίου ἀρχιερέως Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἀγα-
πητοῦ σου παιδός, δι' οὗ σοὶ σὺν αὐτῷ καὶ πνεύ-
ματι ἀγίῳ δόξα καὶ νῦν καὶ εἰς τοὺς μέλλοντας
αἰῶνας. ἀμήν.

XV

1. Ἀναπέμψαντος δὲ αὐτοῦ τὸ ἀμήν καὶ πλη-
ρώσαντος τὴν εὐχήν, οἱ τοῦ πυρὸς ἄνθρωποι
ἔξῆψαν τὸ πῦρ. μεγάλης δὲ ἐκλαμψάσης φλογός,
θαῦμα εἴδομεν, οἷς ἴδεῖν ἐδόθη· οὐ καὶ ἐτηρήθημεν
εἰς τὸ ἀναγγεῖλαι τοῖς λοιποῖς τὰ γενόμενα. 2. τὸ
γὰρ πῦρ καμάρας εἶδος πριήσαν, ὥσπερ ὁθόνη
πλοίου ὑπὸ πνεύματος πληρουμένη, κύκλῳ περιε-
τείχισεν τὸ σῶμα τοῦ μάρτυρος· καὶ ἦν μέσον
οὐχ ὡς σὰρξ καιομένη, ἀλλ’ ὡς ἄρτος ὀπτώμενος ἢ
ὡς χρυσὸς καὶ ἄργυρος ἐν καμίνῳ πυρούμενος.
καὶ γὰρ εὐωδίας τοσαύτης ἀντελαβόμεθα, ὡς
λιβανωτοῦ πνέοντος ἢ ἄλλου τινὸς τῶν τιμίων
ἀρωμάτων:

XVI

1. Πέρας γοῦν ἴδοντες οἱ ἄνομοι μὴ δυνάμενοι
αὐτοῦ τὸ σῶμα ὑπὸ τοῦ πυρὸς δαπανηθῆναι,
ἐκέλευσαν προσελθόντα αὐτῷ κομφέκτορα παρ-
βῦσαι ξιφίδιον. καὶ τοῦτο ποιήσαντος, ἔξῆλθεν

περιστερὰ καὶ¹ πλῆθος αἷματος, ὥστε κατασβέσαι τὸ πῦρ καὶ θαυμάσαι πάντα τὸν ὄχλον, εἰ τοσαύτη τις διαφορὰ μεταξὺ τῶν τε ἀπίστων καὶ τῶν ἐκλεκτῶν· 2. ὃν εἴς καὶ οὗτος γεγόνει ὁ θαυμασιώτατος μάρτυς Πολύκαρπος, ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς χρόνοις διδάσκαλος ἀποστολικὸς καὶ προφητικὸς γενόμενος, ἐπίσκοπος τῆς ἐν Σμύρνῃ καθολικῆς² ἐκκλησίας. πᾶν γὰρ ρήμα, ὃ ἀφῆκεν ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ, καὶ ἐτελειώθη καὶ τελειωθήσεται.

XVII

1. Ὁ δὲ ἀντίζηλος καὶ βάσκανος καὶ πονηρός, ὁ ἀντικείμενος τῷ γένει τῶν δικαίων, ἵδων τό τε μέγεθος αὐτοῦ τῆς μαρτυρίας καὶ τὴν ἀπ' ἀρχῆς ἀνεπίληπτον πολιτείαν, ἐστεφανωμένον τε τὸν τῆς ἀφθαρσίας στέφανον καὶ βραβεῖον ἀναντίρρητον ἀπενηγμένον, ἐπετήδευσεν, ώς μηδὲ τὸ σωμάτιον αὐτοῦ ὑφ' ἡμῶν ληφθῆναι, καίπερ πολλῶν ἐπιθυμούντων τοῦτο ποιῆσαι καὶ κοινωνῆσαι τῷ ἀγίῳ αὐτοῦ σαρκίῳ. 2. ὑπέβαλεν γοῦν Νικήτην τὸν τοῦ Ἡρώδου πατέρα, ἀδελφὸν δὲ Ἀλκης,³ ἐντυχεῖν τῷ ἄρχοντι, ὥστε μὴ δοῦναι αὐτοῦ τὸ σῶμα· μή, φησιν, ἀφέντες τὸν ἐσταυρωμένον τοῦτον ἄρξωνται σέβεσθαι. καὶ ταῦτα εἶπον ὑποβαλλόντων καὶ ἐνισχύοντων τῶν Ἰουδαίων, οἱ καὶ ἐτήρησαν, μελλόντων ἡμῶν ἐκ τοῦ πυρὸς αὐτὸν λαμβάνειν· ἀγνοοῦντες, ὅτι οὔτε τὸν Χριστόν ποτε καταλιπεῖν δυνησόμεθα, τὸν ὑπὲρ τῆς τοῦ παντὸς κόσμου

¹ περιστερὰ καὶ om. E, Wordsworth emends to περὶ στύρακα (round the sword-haft).

² καθολικῆς E bs, ἀγίας (holy) m(L). ³ Δάλκης E.

τῶν σωζομένων σωτηρίας παθόντα ἄμωμον ὑπὲρ ἀμαρτωλῶν, οὕτε ἔτερόν τινα σέβεσθαι. 3. τοῦτον μὲν γάρ υἱὸν ὅντα τοῦ θεοῦ προσκυνοῦμεν, τοὺς δὲ μάρτυρας ὡς μαθητὰς καὶ μιμητὰς τοῦ κυρίου ἀγαπῶμεν ἀξίως ἐνεκα εὐνοίας ἀνυπερβλήτου τῆς εἰς τὸν ἕδιον βασιλέα καὶ διδάσκαλον· ὃν γένοιτο καὶ ἡμᾶς κοινωνούς τε καὶ συμμαθητὰς γενέσθαι.

XVIII

1. Ἰδὼν οὖν ὁ κεντυρίων τὴν τῶν Ἰουδαίων γενομένην φιλονεικίαν, θεὶς αὐτὸν ἐν μέσῳ, ὡς ἔθος αὐτοῖς, ἔκαυσεν. 2. οὕτως τε τε ἡμεῖς ὕστερον ἀνελόμενοι τὰ τιμιώτερα λίθων πολυτελῶν καὶ δοκιμώτερα ὑπὲρ χρυσίου ὀστᾶ αὐτοῦ ἀπεθέμεθα, ὅπου καὶ ἀκόλουθον ἦν. 3. ἐνθα ὡς δυκατὸν ἡμῖν συναγομένοις ἐν ἀγαλλιάσει καὶ χαρᾷ παρέξει ὁ κύριος ἐπιτελεῖν τὴν τοῦ μαρτυρίου αὐτοῦ ἡμέραν γενέθλιον, εἴς τε τὴν τῶν προηθληκότων μνήμην καὶ τῶν μελλόντων ἀσκησίν τε καὶ ἐτοιμασίαν.

XIX

1. Τοιαῦτα τὰ κατὰ τὸν μακάριον Πολύκαρπον, δος σὺν τοῖς ἀπὸ Φιλαδελφίας δωδέκατος ἐν Σμύρνῃ μαρτυρήσας, μόνος ὑπὸ πάντων μᾶλλον μνημονεύεται, ὥστε καὶ ὑπὸ τῶν ἐθνῶν ἐν παντὶ τόπῳ λαλεῖσθαι· οὐ μόνον διδάσκαλος γενόμενος ἐπίσημος, ἀλλὰ καὶ μάρτυς ἔξοχος, οὗ τὸ μαρτύριον

πάντες ἐπιθυμοῦσιν μιμεῖσθαι κατὰ τὸ εὐαγγέλιον Χριστοῦ γενόμενον. 2. διὰ τῆς ὑπομονῆς καταγωνισάμενος τὸν ἄδικον ἄρχοντα καὶ οὕτως τὸν τῆς ἀφθαρσίας στέφανον ἀπολαβών, σὺν τοῖς ἀποστόλοις καὶ πᾶσιν δικαίοις ἀγαλλιώμενος δοξάζει τὸν θεὸν καὶ πατέρα παντοκράτορα καὶ εὐλογεῖ τὸν κύριον ἡμῶν¹ Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν καὶ κυβερνήτην τῶν σωμάτων ἡμῶν καὶ ποιμένα τῆς κατὰ τὴν οἰκουμένην καθολικῆς ἐκκλησίας.

XX

1. Τμεῖς μὲν οὖν ἡξιώσατε διὰ πλειόνων δηλωθῆναι ὑμῖν τὰ γενόμενα, ἡμεῖς δὲ κατὰ τὸ παρὸν ἐπὶ κεφαλαίῳ μεμηνύκαμεν διὰ τοῦ ἀδελφοῦ ἡμῶν Μαρκίωνος.² μαθόντες οὖν ταῦτα καὶ τοῖς ἐπέκεινα ἀδελφοῖς τὴν ἐπιστολὴν διαπέμψασθε, ἵνα καὶ ἐκεῖνοι δοξάζωσιν τὸν κύριον τὸν ἐκλογὰς ποιοῦντα ἀπὸ³ τῶν ἴδιων δούλων.

2. Τῷ δὲ δυναμένῳ πάντας ἡμᾶς εἰσαγαγεῖν ἐν τῇ αὐτοῦ χάριτι καὶ δωρεᾷ εἰς τὴν ἐπουράνιον⁴ αὐτοῦ βασιλείαν διὰ τοῦ μονογενοῦς⁵ παιδὸς αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, δόξα,⁶ τιμή, κράτος, μεγαλωσύνη εἰς τοὺς αἰῶνας. προσαγορεύετε πάντας

¹ ἡμῶν bps, om. m.

² Μαρκίωνος m, Μάρκου bps (v ends with chap. xix.), Marciandum L. Lightfoot prefers Μαρκιανοῦ

³ ποιοῦντα ἀπό bps, ποιούμενον m.

⁴ ἐπουράνιον m, αἰώνιον bps.

⁵ τοῦ μονογενοῦς αὐτοῦ παιδὸς m, παιδὸς αὐτοῦ τοῦ μονογενοῦς b, τοῦ παιδὸς αὐτοῦ τοῦ μονογενοῦς ps.

⁶ δόξα m, φή δόξα bps.

τοὺς ἀγίους. ὑμᾶς οἱ σὺν ἡμῖν προσαγορεύουσιν
καὶ Εὐάρεστος ὁ γράψας πανοικεῖ.¹

XXI

1. Μαρτυρεῖ δὲ ὁ μακάριος Πολύκαρπος μηνὸς Ξανθικοῦ² δευτέρᾳ ἵσταμένου, πρὸ ἐπτὰ καλανδῶν Μαρτίων, σαββάτῳ μεγάλῳ, ὥρᾳ ὄγδόῃ. συνελήφθη δὲ ὑπὸ Ἡρώδου ἐπὶ ἀρχιερέως Φιλίππου Τραλλιανοῦ, ἀνθυπατεύοντος Στατίου Κοδράτου, βασιλεύοντος δὲ εἰς τοὺς αἰῶνας Ἰησοῦ Χριστοῦ· φένδοξα, τιμή, μεγαλωσύνη, θρόνος αἰώνιος ἀπὸ γενεᾶς εἰς γενεάν. ἀμήν.

XXII

1. Ἐρρῶσθαι ύμᾶς εὐχόμεθα, ἀδελφοί, στοιχοῦντας τῷ κατὰ τὸ εὐαγγέλιον λόγῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ, μεθ' οὐ δόξα τῷ θεῷ καὶ πατρὶ καὶ ἀγίῳ πνεύματι, ἐπὶ σωτηρίᾳ τῇ τῶν ἀγίων ἐκλεκτῶν, καθὼς ἐμαρτύρησεν ὁ μακάριος Πολύκαρπος, οὐ γένοιτο ἐν τῇ βασιλείᾳ Ἰησοῦ Χριστοῦ πρὸς τὰ ἔχνη εὑρεθῆναι ἡμᾶς.³

2. Ταῦτα μετεγράφατο μὲν Γάϊος ἐκ τῶν Εἰρηναίου, μαθητοῦ τοῦ Πολυκάρπου, ὃς καὶ συνεπολιτεύσατο τῷ Εἰρηναίῳ. ἐγὼ δὲ Σωκράτης ἐν Κορίνθῳ ἐκ τῶν Γαϊου ἀντιγράφων ἔγραψα. ἡ χάρις μετὰ πάντων.

¹ This is really the end of the book. What follows is a series of notes, which have been taken into the text.

² The more correct spelling, according to inscriptions, is Ξανδικοῦ.

³ The whole of this paragraph is omitted by Lm.

3. Ἐγὼ δὲ πάλιν Πιόνιος ἐκ τοῦ προγεγραμμένου
ἔγραψα ἀναζητήσας αὐτά, κατὰ ἀποκάλυψιν
φανερώσαντός μοι τοῦ μακαρίου Πολυκάρπου,
καθὼς δηλώσω ἐν τῷ καθεξῆς, συναγαγὼν αὐτὰ
ἥδη σχεδὸν ἐκ τοῦ χρόνου κεκμηκότα, ἵνα κάμε
συναγάγῃ ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτοῦ εἰς τὴν οὐράνιον βασιλείαν αὐτοῦ,
ῳ ἡ δόξα σὺν τῷ πατρὶ καὶ ἀγίῳ πνεύματι εἰς
τοὺς αἰώνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.¹

EPILOGUS ALIUS
E CODICE MOSQUENSI DESCRIPTUS.

2. Ταῦτα μετεγράψατο μὲν Γάιος ἐκ τῶν
Εἰρηναίου συγγραμμάτων, ὃς καὶ συνεπολιτεύσατο
τῷ Εἰρηναίῳ, μαθητῇ γεγονότι τοῦ ἀγίου Πολυ-
κάρπου. 3. οὗτος γὰρ ὁ Εἰρηναῖος, κατὰ τὸν
καιρὸν τοῦ μαρτυρίου τοῦ ἐπισκόπου Πολυκάρπου
γενόμενος ἐν Ῥώμῃ, πολλοὺς ἐδίδαξεν οὐ καὶ
πολλὰ συγγράμματα κάλλιστα καὶ ὄρθότατα
φέρεται, ἐν οἷς μέμνηται Πολυκάρπου, ὅτι παρ'
αὐτοῦ ἔμαθεν, ἵκανῶς τε πᾶσαν αἵρεσιν ἥλεγξεν καὶ

¹ Instead of the two paragraphs *ταῦτα μετεγράψατο — ἀμήν*
m has the alternative conclusion given below.

τὸν ἐκκλησιαστικὸν κανόνα καὶ καθολικόν, ὡς παρέλαβεν παρὰ τοῦ ἀγίου, καὶ παρέδωκεν.

4. λέγει δὲ καὶ τοῦτο· ὅτι συναντήσαντός ποτε τῷ ἀγίῳ Πολυκάρπῳ Μαρκίωνος, ἀφ' οὗ οἱ λεγόμενοι Μαρκιωνισταί, καὶ εἰπόντος· Ἐπιγίνωσκε ἡμᾶς, Πολύκαρπε, εἰπεν αὐτὸς τῷ Μαρκίωνι· Ἐπιγινώσκω, ἐπιγινώσκω τὸν πρωτότοκον τοῦ σατανᾶ.

5. καὶ τοῦτο δὲ φέρεται ἐν τοῖς τοῦ Εἰρηναίου συγγράμμασιν, ὅτι ἡ ἡμέρᾳ καὶ ὥρᾳ ἐν Σμύρνῃ ἐμαρτύρησεν ὁ Πολύκαρπος, ἥκουσεν φωνὴν ἐν τῇ Ῥωμαίων πόλει ὑπάρχων ὁ Εἰρηναῖος ὡς σάλπιγγος λεγούσης· Πολύκαρπος ἐμαρτύρησεν.

6. Ἐκ τούτων οὖν, ὡς προλέεκται, τῶν τοῦ Εἰρηναίου συγγραμμάτων Γάιος μετεγράψατο, ἐκ δὲ τῶν Γαίου ἀντιγράφων Ἰσοκράτης ἐν Κορίνθῳ. ἐγὼ δὲ πάλιν Πιόνιος ἐκ τῶν Ἰσοκράτους ἀντιγράφων ἔγραψα κατὰ ἀποκάλυψιν τοῦ ἀγίου Πολυκάρπου ζητήσας αὐτά, συναγαγὼν αὐτὰ ἥδη σχεδὸν ἐκ τοῦ χρόνου κεκμηκότα, ἵνα κἀμε συναγάγῃ ὁ κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς μετὰ τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἐπουράνιον αὐτοῦ βασιλείαν· φένδοξα σὺν τῷ πατρὶ καὶ τῷ νίῳ καὶ τῷ ἀγίῳ πνεύματι εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. ἀμήν.